

Frankrig i september 2010

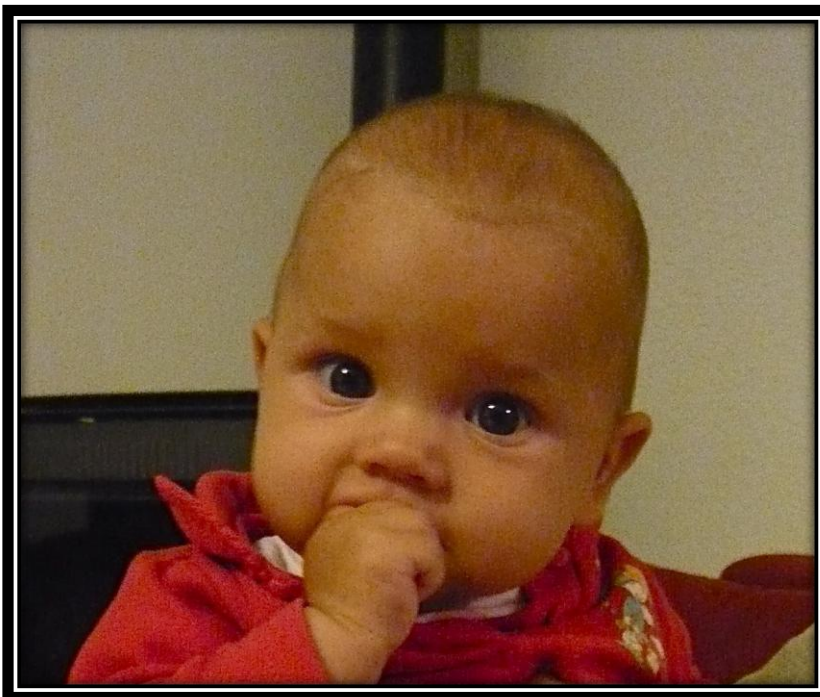
Fredag d. 17.9.: været i døgn, og kørte da Mirek kom gik turen til bilen blev skulle bl.a. have kommode med. dage i forvejen kasser med stor skål hos Hillerød. Kl. ud af Lyngby, var hos Karin noget, det hans bil til gik turen videre stoppede hos

jeg havde Kalundborg i 2 hjem kl. 9,30, og afløste. Så Lyngby, hvor pakket. Vi farmors lille Vi havde nogle hentet en del julepynt og et Susanne i 12.15 rullede vi og første stop Michael, hvor afleverede skulle med i Norberg. Og så til Sorø, hvor vi Steinar. Vi fik

en kop kaffe og afleverede en gave til Christoffer, som Steinar skulle tage med til hans dimissionsfest på Politiskolen. Jeg havde lavet en lille collage med fotografier af hans oldefar, der jo havde været kriminalpolitimand i Oslo hele livet. Og der var også en bog og en vase med smarties. Og vi gav en hilsen om god rejse med til Viveca, der drager til New York, Washington og Niagara Falls d. 22. september.

Og så fortsatte vi mod Storebæltsbroen og til Kolding, hvor vi besøgte Lissa, der bød på kaffe. Karin havde i dagens anledning bagt en kage med æbler fra Sverige, og den gjorde god lykke. Og Lissa havde pakket en kasse med vinglas og

andet godt, der også skulle med til Frankrig. Hun ville gerne selv have været med på turen, men det ville nok ikke blive en fornøjelse uden problemer for der ventede jo en lang køretur. Jeg fik en kassette med film om "Rejseholdet" af Lissa. Og vi instruerede hende i, hvordan hun fandt kapitler i den 12 timer lange lydbog "Under en strålende sol", så nu håber vi, at hun får glæde af den. Og så fik jeg nogle telefonnumre og adresser af Lissa, for jeg ville gerne lave en aktuel telefonliste. Vi fik også afleveret et pas til en mand på Fru Jyttes vej – han skal med os til Burma i næste måned.

Vi fortsatte sydpå mod Kiel og kom ud for ½1 times forsinkelse i en trafikprop

pga. vejarbejde, men kl. 19 rullede vi ind foran Feldstrasse 55, hvor vi skulle besøge Helga og Lorelei kaldet "Lorchen" eller "Lola". Helga er Karins ældste veninde fra Sverige, og hun var nu på et længere besøg hos sin søster i Kiel, for at hjælpe hende under hendes sygdom. Hun har brækket benet, og det kan ikke hele, så hun har det svært. Damerne bød på aftensmad, og jeg bad om at måtte høre deres livshistorie:

Lorelei blev født i 1932 og Helga i 1939 i byen Memel i det daværende Østpreussen, som nu er en lokalitet i Litauen. Faderen var kakkellovsmager, og de boede i et hus ikke langt fra stranden og fyrtårnet. 2. verdenskrig prægede barndomsårene med angst, mangel på alt og faderen var udskrevet til militærtjeneste og døde ved fronten i 1944, hvor krigslykken var vendt. Russerne var i offensiv, man kunne høre torden fra kanonerne, man var udsat for flyangreb, folk druknede i beskyttelsesrum, når vandrør sprang. I sommeren 1944 fik de en dag ordre til evakuering, og måtte forlade alt i løbet af ½ time. De kom efter en del

besværligheder til en lille by i det, der siden blev til Østtyskland. Der var mangel på alt, og pigerne måtte gå fra gård til gård og tigge – et æg her, en kartoffel der. Russerne avancerede, og moderen overvejede at flygte videre til Berlin, men nåede det ikke. De havde fået lov at bo hos nogle flinke mennesker, og da russerne ankom, oprettede de lokalt hovedkvarter i samme kompleks. I denne periode var plyndringer og voldtægter helt normalt for de russiske besættelsestropper, og angsten var stor i den tyske befolkning. Lorelei var da 13 år og Helga var 6. Mange af deres bekendte begik selvmord efter voldtægter eller andre uhyggelige oplevelser. Noget senere kom Lorelei til bekendte i Kiel, hvor hun arbejdede hele livet som skolesekretær.

Og nogle år efter kunne Helga og hendes mor få lov til at forlade Østtyskland, der jo var et meget topstyret kommunistisk samfund med angivere, STASI, utryghed og dårlige fremtidsudsigter – man måtte altid være forsigtig i tale og handlinger. Og fra Kiel ønskede Helga at komme til Sverige, hvor hun fik job som bogholder og oversætter i et firma, der solgte fotoudstyr. Helga blev gift i Södertälje og fik 2 børn. Og for få år siden havde søstrene været i Memel, og se deres barndomshjem – og de synes at det hele så fattigt og pauvert ud. Der boede nu nogle fattige mennesker i deres hus, som i øvrigt var blevet plyndret af deres naboer, da de forlod det i 1944. Vi brugte et atlas fra 1960 til at lokalisere Memel, og sjovt nok var det gamle tyske område Østpreussen stadig markeret, fordi man på det tidspunkt åbenbart stadig ønskede det genforenet med Tyskland. Min lille beskrivelse af Helga og Lolas livshistorier er kun et kort resumé af deres meget detaljerede beskrivelser. I Kiel overnattede vi på Hotel Dyvelbeck i Feldstrasse, hvor værelset mindede om mit værelse

i Vendersgade, hvor jeg levede i mine 7 studieår. Vi sluttede dagen med en øl på den italienske restaurant udenfor hotellet. Der var masser af biler i Kiel, men der var ingen afgift for at parkere.

Næste dag var der dejlig morgenmad på hotellet, og vi kom af sted kl. 7,15. Det var lørdag, og trafikken var moderat. Vi havde meget god hjælp af den GPS, som jeg havde fået i fødselsdagsgave af Thomas og Rikke. Vi kørte i god fart ad A7, og undervejs hørte vi den svenske populærhistoriker Herman Lindqvists beretninger fra "Sveriges historie", og vi fortsatte med Jan Guillous "Vejen til Jerusalem". Den er første del af 4 bøger om korsriddertiden i 11-1200 tallet, hvor de kristne førte hellig krig – Jihad – i Mellemøsten. Lidt nord for Kassel kørte vi af fra A7 for at holde frokostpause i den historiske by Hann. Münden. Byen har over 700 middelalderlige bindingsværkshuse, og er et stort turistcentrum. Vi parkerede nær slottet og torvet, og nåede lige frem til torvet tids nok til at høre det historiske klokkespil på Rådhuset, der er opført i

Weser-renæssance-stil i starten af 1600-tallet. Her så man Dr. Eisenbart udøve sine middelalderlige lægekunster i det gamle bevægelige klokkespil. Dr. Johann Andreas Eisenbart (1663 - 1727) var en omrejsende læge, der blev kendt som den første, der anvendte nål til behandling af grå stær (ikke sandt). Sangen fra Rådhuset indeholder nidvisen med ordene: "Jeg er Dr. Eisenbart, helbreder folk på min egen måde, får de blinde til at gå og de lamme til at se". Lægen blev født i Sydtykland i 1663 og døde i Münden. Rådhuset er også meget populært til bryllupper. Vi spiste frokost på Restaurant Dr. Eisenbart, og fik en dejlig svinebøf med skovens svampe. Byen ligger på "Eventyrruten", der går fra Hanau ved Frankfurt am Main til Bremen. Brødrene Grimm blev født i Hanau, og langs ruten er der lokaliteter og arrangementer, der relaterer til den gamle tyske eventyrtradition. Brødrene Grimm samlede deres eventyr midt i 1800-tallet. Münden har også et gammelt udkigstårn fra 30-årskrigen – Tillys skanse.

Efter pausen i Münden fortsatte vi sydover, og kom igennem et heftigt regnvejr. Frankfurt am Mains skyline ligner New York. Vi skiftedes til at køre bilen med jævne mellemrum. Vi drak eftermiddagskaffe på en vejkro, hvor buffeten så meget indbydende ud. Det var Karin, som var chauffør, da vi ved Baden Baden kom ud for en omkørsel pga. vejarbejde. I en time kørte vi med 10 km/timen, hvilket var irriterende. Vi besluttede os for at tage vejen gennem Frankrig for at spare bilskatten i Schweiz, og det gik strygende på flotte motorveje helt fra Mulhouse til Grenoble – 400 km i mørke på gode motorveje med meget lidt trafik, hvilket vi afviklede på under 4 timer.

Vi nåede frem til Fred og Rikke lidt efter kl. 01, og gik hurtigt i seng. Karin havde kørt de sidste 100 km, og klarede de skarpe sving op til St. Martin d'Uriages med bravour. Der så ud som om der var lidt natteliv i byen centreret omkring kasinoet. Og næste morgen var der gensynsglæde fra Emma og Moana, og vi hyggede os hjemme. Det var lidt gråvej, men Karin og jeg fik en guidet tur i Uriage les Bains med Emma og Moana som rundvisere. Og vi så deres nye hus, som overraskede ved at være større end jeg ventede. Det ligger i en pæn bebyggelse med 2 lejlighedskomplekser og 10 dobbelthuse med meget grønt omkring. Der er et kvarters kørsel op ad bjerget til skisportsstedet

Chamrousse. Rummene i Fred og Rikkes hus er pænt dimensionerede og hyggelige, og der er stue, køkken og toilet i stueetagen, og 4 værelser ovenpå, så pigerne nu har hvert sit værelse. Der er også en god kælder og en garage. Der er 2 toiletter og separat badeværelse. Lidt mærkeligt at kun et af toiletrum er udstyret med en håndvask – og når man trækker ud i toiletterne lyder det som Niagara Falls (specielt om natten). Byen virker indbydende og med mere kultur- og aktivitetsliv end Vaulnaveys. Den virker også mere velstående end Vaulnaveys med mange flotte villaer. Byen ligger lidt oppe i højderne over kurbyen Uriages-les-Bains, og der er udsigt mod bjergmassiver i det fjerne. Løbet af dagen fik

vi også tømte bilen, og farmors gamle kommode blev også pænt modtaget. Karin og jeg sov til middag i et par timer. Om aftenen fik vi noget, der lignede tartiflette til middag. Rikke havde købt nogle flasker vin og noget god ost til os. Og så var det sengetid – Karin og jeg sov i husets "master-bedroom", og Rikke og Fred sov i Majas værelse. Jeg var som vanligt oppe ved 4-tiden om natten, og fandt Rikke nede i stuen med Maja, der både vil spise og skrigte midt om natten.

Mandag fulgte vi Emma og Moana til skole, som lå 10 minutters langsom gang fra boligen. Skolen var relativt ny (1993), og i meget moderne design med store dejlige rum og udeområder. Der var også en nyanlagt fodboldbane med kunstgræs. Derefter var vi på det lokale marked nede ved springvandet i Uriage les Bains – der var

et pænt udvalg af lokale produkter, og vi købte både frugt og grønt, brød og ost og en grillkylling til frokost. Og så var vi i Vizille og handle i vort sædvanlige supermarked – Les Mousquetaires –, som var blevet flot moderniseret. Det var også sæson for vinmarkeder med mange tilbud, så vi købte et par kasser. Pigerne skulle hentes til frokost, og vi fik en dejlig grillkylling, som vi havde købt på markedet. Om eftermiddagen rensede vi lidt ukrudt, slog græsset og klippede hækken ved indgangspartiet, og om aftenen lavede Karin spaghetti med kødsovs og vandmelon til dessert. Imens kørte

Rikke og Fred 2 biler med affald til genbrugspladsen. Fred har været meget dygtig til at istandsætte den nye bolig – alt bliver lyst og pænt. Han har malet, lagt gulv, afpasset døre, sat fliser op, installeret nyt wc, sat nye varmeapparater op, etc. Brændeovn er installeret. Selv badeværelset har han fået frisket op med fliser og maling, så det ser meget pænt ud. Og der er også mange fremtidsprojekter – terrasse, køkkenrenovering og måske indretning af loftetagen. Rikke var til zumba om formiddagen, og skulle til bodyfighting tirsdag aften. Fred skal gå til volleyball og klatring, og pigerne skal også gå til meget sport om onsdagen – det er vist judo, teater, gymnastik, etc. I morgen skal Emma i svømmehallen i Grenoble med skolen, og det vil gentage sig de næste 10 tirsdage, og til vinter skal de tilsvarende op og stå på ski 10 gange i skoletiden.

Tirsdag tog vi en afslappende dag – Karin lavede kyllingesalat til frokost, vi var i bad, vi vaskede tøj, Rikke pudsede vinduer, jeg ordnede lidt papirarbejde, og om eftermiddagen var vi i IKEA og kigge på sovesofa. Vi fulgte pigerne til skole, og vuet over bjergene er fantastisk flot – Emma har den udsigt fra sit klasseværelse. Men jeg har fået ondt i underbenene af at gå op og ned ad den stejle skolesti. Det er heldagsarbejde for Rikke at bringe de store piger til skole og hjem i frokostpausen, til fritidsaktiviteter om onsdagen – og Maja skal indimellem i vuggestuen. Vejret var godt, og vi fik fotograferet og filmet lidt. Vi havde købt svenske köttbuller, potatismos, gräddsauce og lingonsylt i IKEA, så vi fik svensk aftensmad og

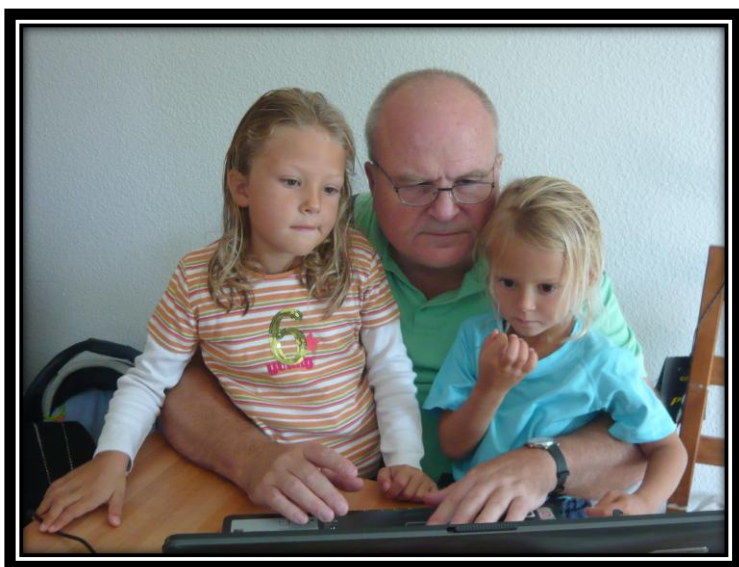
frugtsalat til dessert. Og Fred og Rikke bestemte sig for en smart sovesofa, som de hentede, og fik samlet. Imens passede vi de 3 piger, og det gik fint.

Onsdag havde Emma og Moana fri fra skolen – onsdag er altid fri i Frankrig. Så efter morgenmaden skulle Emma bringes ned i gymnastikhallen til bjergklatringsundervisning. Karin og jeg gik derned med Moana, så vi fik fotograferet lidt. Der var en fin udsigt til Chateau d'Uriages, hvor vi for nogle år siden – jeg kan ikke lade være at tænke på, at vi kunne have været "slotsejere" i dag – næsten som Mrs. Hyacint, der også engang fik slæbt sin mand med på besigtigelse af en lejlighed i et slot. Idrætshallen var meget moderne. Karin havde meget ondt i benet. Derefter skulle Emma prøve en time med teaterundervisning, mens vi gik med Moana på biblioteket, til legepladsen i St. Martin d'Uriages og på det lokale onsdagsmarked. Det ser ud som om Emma har bestemt sig for, at teater og jazzdans skal være den kommende vinters fritidsaktiviteter.

Efter frokost skulle Rikke og Emma til børnefødselsdag, og Karin og jeg passede Moana og Maja, der både fik sutteflaske, ren ble og 3 timers søvn. Men hun skrider en del, når man ikke går rundt med hende i armene. Der blev også tid til at slå græs og klippe hæk. Moana er meget sød til at beskæftige sig selv med rolige fantasilege, men hun fik også lov til at se "Tom & Jerry" på Youtube, og så spillede vi et spil på min computer, hvor hun "arbejdede" på en kagefabrik og hjalp bageren med at fabrikere de rette kager. Emma var godt træt om aftenen, hun kunne næsten ikke holde sig vågen til aftensmaden, hvor Karin bød på melon med parmaskinke, grøntsagssuppe (Vichyssoise) og franske oste. Vi gik i seng lidt efter 21, mens Fred endnu ikke var kommet hjem fra volleyball i Grenoble.

Torsdag strejker Moanas lærere, så hun må blive hjemme fra skolen. Rikke vil til vandgymnastik nede i kurbadet ved middagstid, så vi skal kigge efter Maja og Moana imens. Det kommer til at foregå på legepladsen i Uriages. Karin vil i supermarkedet i Vizille, og vi skal forberede aftenens fødselsdagsfest, som bliver med rigtig dansk fødselsdagsborddækning – dug og flag er medbragt fra Danmark. Der bliver fin blomsterbuket og stearinlys på bordet, balloner, fiskedam og slikposer efter fransk skik og brug.

Fødselsdagsfesten gik helt efter planen: menuen stod på rejcocktail, bøffer af oksefilet med sauterede grøntsager og en flot hindbærkage med lys i til dessert. Der blev sunget fødselsdagssang, og jeg fik 4 fine flasker rødvin. Der var en næsten bundløs fiskedam, som vi arrangerede gennem serveringslugen ud til køkkenet. Moana havde lavet fiskestangen. Vi fik også skrevet nogle postkort til dem derhjemme. Og vi gik i seng ved 21-tiden, og sov godt som de andre 5 nætter. Rikke fortæller, at Maja har skreget flere timer hver nat, men Karin og jeg har ikke hørt en lyd. Det er meget dejligt at være gæst hos Rikke og Fred – man føler sig meget velkommen, og de sætter pris på de småting man kan bidrage med både arbejdsmæssigt og i køkkenet og husarbejdet. Også Emma og Moana virker glade for vor tilstedeværelse. Rikke virker generelt træt, men det er også et døgnarbejde at passe 2 småbørn og en baby. Vi har haft godt vejr alle dagene i St. Martin d'Uriages, og vi har kunnet være klædt i T-shirt. Vi har ikke opholdt os særlig meget i haven, men det skyldes, at der ikke er nogen havemøbler. Der er også dårlig belysning i husets rum, men det bliver nok bedre efterhånden. Og så er det mærkeligt at være i et ungt hjem, hvor der ikke er et musikanlæg eller radio. Også fraværet af bogreoler undrer i et land som Frankrig, der er meget stolt af sin kulturelle tradition.

Vi har i ugens løb spist for meget, og drukket for meget vin – Karin og jeg delte en flaske til aftensmaden -, så nu vi må hjem og indskrænke forbruget lidt. Og så skal vi starte hjemturen tidligt fredag morgen. Vi har nok omkring 50-60 flasker vin med i bagagerummet – heraf 6 flasker champagne. Vi vil gerne bilde os selv ind, at vi har sparet ca. 50 % på at købe vinen i Frankrig. Lørdag kommer Freds forældre og bliver et par dage, d. 5. oktober kommer Thomas, Henriette og Sara, der flyver med EasyJet til Geneve og lejer bil der. I den periode er Fred til kongres i Slovakiet. Senere i oktober kommer Susanne, og bliver 10 dage, mens Fred er til lavinekongres i Colorado i USA.

Vi startede hjemrejsen fra St. Martin d'Uriages fredag morgen kl. 7.15. Moana havde feber, og Fred kørte med ned til sporvognen i Gières, og vi fortsatte ad de gode franske motorveje nordpå via Chambéry, Albertville, Aix-les-Bains og Annecy til Geneve, som vi nåede på 2 timer. Vi blev ikke afkrævet vejsskat ved indkørslen i Schweiz. Vi fortsatte til Meyrin, hvor CERN ligger.

CERN er den europæiske organisation for kernefysisk forskning, og forkortelsen skyldes det franske Conseil Européen pour la Recherche Nucléaire. Organisationen blev skabt i 1952, og har nu 2500 ansatte. Man har besøg af over 8000 af verdens partikel fysikere fra 580 universiteter i over 100 lande, og forskningen har resulteret i mange Nobel-priser og mange nye opdagelser. Man har skabt antistof (antihydrogen), man spekulerer i mørkt stof, mørk energi, flere dimensioner, universets opståen, etc. Man har en hjemmeside, der forklarer om aktiviteterne. Inden for medicinen har grundforskningen bl.a. først til fremskridt indenfor PET-scannere. World Wide Web (WWW) blev skabt af Tim Berners-Lee i CERN i 1989.

Vi fandt let CERN i udkanten af Geneve lige ved grænsen til Frankrig. Og i deres reception er indrettet et museum "Microcosm", som på en meget pædagogisk måde gav en indføring i det svære emne partikelfysik. Her så vi modeller af atomer, quarker, elektroner, de 4 fundamentale kræfter, klassiske forsøg som Wilsons tågekammer og Rutherfords guldfolie eksperiment. Der var en real time detektor af kosmisk baggrundsstråling, modeller af eksperimenter og forsøgsopstillinger bl.a. en model af LHC (Large Hadron Collider) med de 2 rør omgivet af kraftige elektromagneter og køleanordninger. Der var også udstillet en del af UA 1 detektoren, som brugtes til at påvise W og Z bosons i Super Proton Synchrotonen i 1981-1984.

Derefter gik vi over gaden til den store runde Globe of Innovation and Science, der er opført i træ og indeholder foredragssal og udstillingen "Universe of Particles". Det var et lokale, hvor man med meget moderne audiovisuelle metoder gav et indblik i, hvad CERN arbejder med. Centralt var en stor rund skive, hvor der vist real time proton-proton kollisioner fra LHC, og så blev den brugt til en 6 minutters film, der fortalte om Universets opståen i Big Bang og de spørgsmål, som forskerne arbejder med.

Der var 5 lænestole med indlagt lyd for forskere fortalte om deres tanker: Hvorfor har partikler masse? Hvad er fremtiden for Universet? Er der skjulte dimensioner? Hvad er Universets mørke hemmeligheder? Hvorfor forsvandt antistof? Så var der nogle montre, hvor man kunne se CERNs verdensomspændende virkefelter, Tim Berners-Lees NeXT computerstation, der var den første WWW-server; der var modeller af LHC, hvor man kunne følge protonernes vej fra produktion til kollision, og der var ganske meget andet på den begrænsede plads. Emnerne er ganske svære at absorbere, og jeg kunne godt have brugt en hel dag. Men vi fotograferede så meget som muligt, og købte 2 bøger i CERN's shop – en om partikelfysik og en om antistof. Hele CERN omfatter et stort område i Frankrig og Schweiz.

Vi spiste vor medbragte madpakken, inden vi forlod CERN, og vor GPS viste os vej ind i Frankrig, og så kom vi på afveje, idet vi blev ført til Gex og videre op over Jura-bjergene i flotte hårnålesving. Vi kom forbi flere skisportssteder og højlandsområder, hvor køerne gik med klokker om halsen. Vi passede det flotte Château de Joux, som har været fort, fæstning, slot og fængsel siden 1100-tallet. Nu er der våbenmuseum.

Der er svært at rekonstruere vor rute, men vi kom en gang til ind i Schweiz, hvor vi så vejskilte til Lausanne og Yverdon. Derpå var vi igen i Frankrig, og kørte nu lige så meget på vor egen intuition, og kom igennem Pontcarlier, Montbéliard og Belfort, hvor vi havnede på en kendt motorvej, og så valgte vi at køre til Strasbourg for at undgå bilkøer, men det lykkedes ikke. Man skal altid have et kort med på biltur, og ikke kun stole på en GPS. Først da det blev mørkt, bestemte vi os for at finde hotel i Baden Baden. Først prøvede vi hotel "Den lille Prins", og de tilbød os en juniorsuite til 285 Euro + 16 Euro for bilparkering. Så prøvede vi 2 andre hoteller, der var optaget, og endelig fik vi et dobbeltværelse på hotel Löhr i Lichtentaler Strasse ved Augusta pladsen tæt på det historiske bycentrum med Kirken, Kurhuset, Casino'et, Caracalla-termerne (moderne spa-anlægning) etc. Hotelværelset kostede 85 Euro inkl. morgenmad. Der var masser af mennesker i gaderne om aftenen, da vi ankom. Der var stor international popfest i byen, og oktoberfesten var under opstart. Vi spiste i hotellets restaurant, og jeg fik en kæmpe øl til min spaghetti. Hotellet var ganske hyggeligt, og lå meget centralt.

Lørdag morgen drog vi af sted kl. 8.30 efter en dejlig morgenmad. Et bryllupsselskab mødtes på vort hotel, og de skulle transporteres i en flot gul veteranbil – en White fra 1884 fortalte chaufføren (men det er nok ikke helt sandt, for på det tidspunkt fandtes kun primitive dampbiler). Under hele Baden Baden går en meget lang biltunnel. Vi gled hele dagen fint fremad på motorvejen, og trafikken var ikke overdrevent intensiv. Vi blev næsten færdige med at høre om Arn i "Vejen til Jerusalem". Vi spiste frokost på en veikro i Harzen, og kom til Puttgarten ud på aftenen. Inden vi nåede Lyngby, var vi forbi hos Michael i hans firma, hvor der var bestyrelsesmøde i foreningen til Norbergfestivalens Venner. Der var 20 unge mennesker samlet, og de diskuterede punkterne på dagsordenen, og bagefter skulle der være spisning og fest. Der var 3 flotte flæskesteg og 4 kyllinger på den store grill.

Regnskabet for vor transport til og fra Frankrig løb op i 4300 kr., der inkluderer 4 rejsedage, 2 hotelovernatninger, færge, motorvejsafgifter, diesel, fortæring, etc. Og det kan godt konkurrere prismæssigt med flyrejse, når man indregner udgifterne til transporten til og fra lufthavne. Og vi syntes, det var behageligt at køre.

Dagen efter vor hjemkomst havde vi arrangeret rejsemøde for turene til Caribien og Thailand. Der kom ca. 50 ud af 110 tilmeldte deltagere. Og det blev afviklet i god orden. Bagefter var vi ude i Michaels firma og hente en del mad, der var blevet til overs efter festen. Og mandag startede hverdagen i Kalundborg. Onsdag måtte jeg give wienerbrød i anledning af min fødselsdag, og om aftenen havde Karin lavet en hyggelig middag. Og telefonopkaldene startede allerede fra tidlig morgen: først ringede Kristian, og samtidig sang Emma og Moana fødselsdagssang fra Uriage. Så var Karin i telefonen. Jeg fik fødselsdagsbrev fra Charlotte og Lissa – tak! – og senere ringede Michael, Karen og Jens og Thomas og gratulerede. Og Christoffer havde ringet dagen før og takket for gaven til hans politimandsafslutning, der i øvrigt var gået fint. Jeg var i vaskekælderens, og startede også på at lave DVD-filmen om vores septemberferie til Frankrig – jeg håber den giver et indtryk af Rikke og Freds nye bolig, og i øvrigt viser, at vi havde en dejlig septemberferie.

Karin snuppede nogle frugter fra et træ i Rikkes og Freds have, og hun vil give dem til en bekendt, der er meget interesseret i at så nye planter. Hvad hedder træet i haven? Hvad er farven på træets blomster? Vil Rikke returnere min CD med undervisningsprogrammer? Og mon I kan huske navnet på den sang om Mexico, som vi sang til min 50-års fødselsdag – og hvad hed den franske sanger? Tak for en fin ferie i Frankrig, tak til dem, der gider læse dette lange brev og tak for alt.